

Sygn. akt III Ca 1828 /15

UZASDANIENIE

A. R. wystąpiła z powództwem przeciwko Spółdzielczej Kasie Oszczędnościowo – Kredytowej im. F. S. z siedzibą w G. z powództwem o zapłatę 3 250,84 złotych.

Strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa.

Wyrokiem z dnia 27 lipca 2015r. Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi oddalił powództwo i zasądził od powódki na rzecz strony pozwanej kwotę 617 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania

Powyższe rozstrzygnięcie oparte zostało na następujących ustaleniach stanu faktycznego

A. R. jako spadkobierca J. R. z dobrodziejstwem inwentarza stała się dłużnikiem Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo – Kredytowej im. F. S. z siedzibą w G., któremu to podmiotowi służyła wierzytelność w stosunku do J. R.

Zgodnie ze spisem inwentarza majątku spadkowego po J. R., osoba ta nie pozostawiła po sobie aktywów.

Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo – Kredytowej im. F. S. z siedzibą w G. wystąpiła z wnioskiem egzekucyjnym do komornika sądowego celem wyegzekwowania z majątku A. R. kwoty odpowiadającej długowi nabytemu przez A. R. w wyniku spadkobrania po J. R..

W wyniku przeprowadzonego postępowania egzekucyjnego, komornik sądowy wyegzekwował z majątku A. R. sumę, z której to przekazał Spółdzielczej Kasie Oszczędnościowo – Kredytowej im. F. S. z siedzibą w G. kwotę 2 414,22zł.

Postanowienie komornika sądowego w przedmiocie umorzenia postępowania egzekucyjnego zostało uchylone przez Sąd.

Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo – Kredytowej im. F. S. z siedzibą w G. zwróciła komornikowi sądowemu przekazane temu podmiotowi przez komornika sądowego 2 414,22 zł, po tym jak komornik sądowy wezwał Spółdzielczą Kasę Oszczędnościowo – Kredytową im. F. S. z siedzibą w G. do zwrotu kwot otrzymanych od komornika sądowego w wyniku przeprowadzonego postępowania egzekucyjnego.

Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo – Kredytowej im. F. S. z siedzibą w G. poinformowała A. R. przed wytoczeniem powództwa w przedmiotowej sprawie o tym, że zwróciła sumy pieniędzy komornikowi sądowemu wyegzekwowane i przekazanie Spółdzielczej Kasie Oszczędnościowo – Kredytowej im. F. S. z siedzibą w G..

Przy takich ustaleniach stanu faktycznego Sąd I instancji wywiódł, że powództwo było bezzasadne i jako takie podlegało oddaleniu. Strona pozwana w chwili złożenia pozwu nie była bezpodstawnie wzbogacona, co czyniło powództwo bezzasadnym. O kosztach postępowania Sąd I instancji orzekł na podstawie art. 98 k.p.c.

Apelację od powyższego rozstrzygnięcia wniosła powódka.

Skarżąca podniosła, że Sąd I instancji wadliwie ocenił materiał dowodowy w sprawie, W ocenie skarżącej strona pozwana winna jej zwrócić pieniądze a nie komornikowi.

W konkluzji skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku i uwzględnienia żądania pozwu.

W odpowiedzi na apelację strona pozwana wniosła o jej oddalenie i zasądzenie od powódki na rzecz strony pozwanej kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Apelacja jest bezzasadna w sposób oczywisty.

Ustalenia stanu faktycznego poczynione przez Sąd I instancji znajdują pełne oparcie w zebranych w sprawie materiale dowodowym. Sąd I Instancji w oparciu o prawidłowe ustalenia stanu faktycznego trafnie zastosował przepisy prawa materialnego.

Jak wynika z zebranego w sprawie materiału dowodowego strona pozwana zwróciła komornikowi sumę 2 414,22 zł po tym jak Sąd uchylił postanowienie komornika sądowego. Pozwany zawiadomił powódkę o fakcie zwrócenia komornikowi sądowemu tej kwoty i uczynił to jeszcze przed wytoczeniem przez powódkę powództwa w niniejszej sprawie. W konsekwencji, w dacie wytaczania przez powódkę powództwa inicjującego przedmiotowe postępowanie, pozwany nie był już wzbogacony bez podstawy prawnej. Zgodzić należy się z Sądem I instancji, że zastosowanie w tym przypadku ma przepis art. 409 k.c., który stanowi, że obowiązek wydania korzyści przez bezpodstawnie wzbogaconego wygasa, jeżeli ten kto korzyść taką uzyskał utracił ją w taki sposób, że nie jest już wzbogacony. W zakresie przewyższającym wskazaną powyżej kwotę 2 414,22 zł, objętą żądaniem pozwu, żądanie powódki kierowane do Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo – Kredytowej im. F. S. z siedzibą w G. było bezzasadne, gdyż pozwany nie otrzymał nigdy sumy pieniędzy przewyższającej 2 414,22 zł, a więc nie można uznać tego podmiotu za wzbogaconego bezpodstawnie na podstawie art. 405 k.c.

W tym stanie rzeczy apelacja jako bezzasadna podlegało oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. Koszty zastępstwa procesowego pozwanego reprezentowanego przez pełnomocnika - radcę prawnego ustalono w oparciu o § 6 pkt. 3 w zw. z § 2 i w zw. z §12 ust.1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu. (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 z późn. zm.).